

[Egon Jensen.]

må vi i høj grad beklage. Det bliver monopol-rådet, der får glæde af denne omlægning, idet man herved faktisk kvæler de mindre firmaers mulighed for en effektiv konkurrence.

Man har talt lidt hånligt om den billige whisky og cognac og fremført, at man ved denne omlægning gav befolkningen mulighed for bedre drikkevaner. Rent bortset fra, at dette ikke netop er afgiftsbeskatningens formål, så vil de foreslåede ændringer i hvert fald ikke virke sådan; så skal der langt større nedsættelser til på de såkaldt finere mærker. Den foreslåede nedsættelse vil slet ikke give den almindelige lønmodtager mulighed for at købe de dyrere varer, som er forbeholdt en udsøgt kreds.

Hvis man yderligere vil fortsætte med den målsætning på afgiftsbeskatningens område, man har, ja, så vil det få uhyrlige virkninger, og det vil i realiteten være det samme, som at man beskattede en folkevogn og en Rolls-Royce med nøjagtig samme kronebeløb. Virkningen af omlægningen på chokolade- og sukkervareafgiften har ifølge Brugsforeningerne fået den virkning, at Brugsforeningerne med samme omsætning skal betale 4 mill. kr. mere i afgift på de billige varegrupper, mens der ikke er tale om stigning i salget på de dyrere vareområder. Og med hensyn til omsætningen af de billige spirituosa er der tale om en stærk stigning, som det foreliggende lovforslag vil hindre. Ved denne stykkevisse ændring hindrer man også muligheden for at gøre godt på andre og måske mere nødvendige områder.

Vor indstilling er den, at man hellere bør bevare det nuværende system, som er indarbejdet, og som giver mulighed for konkurrence, hvad finansministerens forslag ikke gør. Man henviser til, at det vil lette beskatningen, og at det er af hensyn til erhvervene. Vi skal være de sidste til ikke at hjælpe erhvervene, men der er altså også noget, der hedder forbrugere i dette land.

Ser man på forholdene i vore nordiske nabolande, så er situationen den, at der i Norge er tale om en langt stærkere værdibeskatning end efter vor gældende lov, og det samme er tilfældet i Sverige. I Norge er der på en flaske cognac en literafgift på

kun 2 kr. 91 øre i norske kroner, men en værdibeskatning på 58 kr. 29 øre i norske kroner, og i Sverige en literafgift på 11 kr. 40 øre og en værdiafgift på 28 kr. 80 øre i svenske kroner. Finansministeren foreslår, at afgiften her i landet, uanset om varens pris er 15 eller 50 kr., skal være nøjagtig den samme, og det kan ikke være rigtigt.

Ved første behandling sagde jeg, at skam få den, der ikke vil gøre snapsen billigere, og det er i og for sig den eneste formildende omstændighed ved regeringens forslag. Vi står i den situation, at hvis vi stemte for det foreliggende lovforslag, som indeholder en billigsgørelse af snapsen, så ville vi samtidig stemme for, at de billige varegrupper skulle være dyrere, og samtidig godkende det foreslåede princip, og det ønsker vi ikke. Men for at markere, at vi gerne ser en billigsgørelse af snapsen — og dér er enig med regeringen — men uden de bivirkninger, som en sådan afstemning ville få, så har vi sammen med SF stillet ændringsforslag til lovforslag nr. 120 om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl, nemlig punkt 1-3 under ændringsforslag nr. 1, der opretholder det nuværende beskatningssystem, men samtidig betyder, at snaps og akvavit nedsættes med samme beløb som efter finansministerens forslag. Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for disse forslag, som altså ikke bare nedsætter snaps- og akvavitprisen, men opretholder det nuværende system.

Finansministeren har under udvalgsarbejdet stillet forslag om nedsættelse af restaurationsafgiften fra 15 pct. til 10 pct. fra 1. maj i år og om helt at afskaffe den fra 1. april 1971. Vi har tidligere diskuteret restaurationsafgiften her i folketinget, og faktisk alle partier har erklæret sig enig i, at denne beskatning må ophøre, idet det var en urimelig beskatning set ud fra næsten alle synspunkter. Nu bør løfterne indfries. Det gøres ikke ved at nedsætte afgiften fra 15 til 10 pct., idet vi er overbevist om, at en sådan nedsættelse ikke vil slå igennem, selv om restauratørbranchen vil henstille til sine medlemmer at lade den slå igennem. Den vil blive opslugt af justeringer af priserne. For en øl til 4 kr. drejer 5 pct. sig om 20 øre, og det mærkes ikke. Det eneste rigtige er at afskaffe restaurationskatten nu, og derfor har mit parti og SF stillet ændringsforslag